

diedeel af deres Ansættelsesfum, medens de større kun faae en Trediedeel godtgjort af hvad den Godtgjorelse, der tilkommer dem efter Forordningen af 15de November 1816, overstiger deres Ansættelsesfum, hvorhos det er at mærke, at de Kjøbstæder, hvis Godtgjorelse ikke naaer deres Ansættelsesfum, betaler en Trediedeel af Forskjellen mellem deres Ansættelsesfum og Indqvarteringsgodtgjorelse. Naar imidlertid, som det sees af Motiverne, Hensigten er, at der skal tilstaaes de beqvarterede Kjøbstæder fuld Udbetaling af den Godtgjorelse, der tilkommer dem efter Forordningen af 1816, og der ogsaa skal tilstaaes dem Godtgjorelse for de andre Præstationer, for hvilke Forordningen af 15de November 1816 ikke hjemler dem nogen Erstatning, saa vil det være nødvendigt, at der udkommer en Lov, der bestemmer dette. Det er nemlig ikke tilstrækkeligt, at Saadant er udtalt i Motiverne, og uagtet vi forudsæe, at der i Henshold dertil af Finantsministeren vil i det aarlige Budget blive optaget en Sum til at bestride de Udgifter, som Indqvarteringen for Fremtiden, naar Sagen ordnes saaledes, vil fordre, er der dog ingen Lov som sikker Kjøbstæderne, at det vil ske saaledes. Paa Grund deraf er det i Særdeleshed, at vi ville ansee det nødvendigt, at en Lov derom emanerer; og det var ogsaa under Overveielse i Udvalget, om det ikke var rettest herom at optage en Bestemmelse i Loven; men, da en saadan Bestemmelse dog forekom os mindre at være paa sin Plads i en Lov, der ikke skal gaae ud paa at ordne Indqvarteringsvæsenet, men kun gaaer ud paa at have og regulere flere ældre Skatter, have vi troet, at burde lade det berøe dermed, indtil vi have erfaret, om det maatte være den høitærede Indenrigsministers Mening, at en saadan Lov vil blive forelagt Thinget i dets næste Samling.

Et andet Punct, som hermed staaer i Berøring, er Anvendelsen af Renten af Indqvarteringsfondet. Som det af Motiverne til Lovforslaget fremgaaer, er det paatænkt, at der skal lignedes et Beløb af 46000 Rbd. til at bære Byrden af Indqvarteringen. Dette Beløb vil imidlertid ikke være tilstrækkeligt til at bære samtlige de Udgifter, som Indqvarteringen med-

fører, da nemlig de Byrder, som Indqvarteringen medfører, og som efter Motiverne skulle erstattes, ville udgjøre et Beløb af omtrent 54705 Rbd; og, da der heller ikke er nogen Hjemmel for at anvende Indqvarteringsfondets Rente til at dække det Manglende deraf, var det, at vi ville ansee det nødvendigt, at der i den Lov, der saaledes kommer til at ordne Indqvarteringen for Fremtiden, optages en Bestemmelse herom.

Endelig har Udvalget ogsaa med Hensyn til den Maade, hvorpaa den Ansættelsesfum, som de beqvarterede Byer herefter ville faae at betale, bliver at erlægge, anset det ønskeligt, at de ligesom hidtil ikke indbetale deres Ansættelsesfum directe, men liqvidere denne i Godtgjorelse for de Udgifter, som deres Indqvartering maatte medføre. Grunden, hvorfor vi ansee dette ønskeligt, have vi allerede udtalt i Betænkningen, og jeg finder derfor ikke Anledning til yderligere at berøre dette.

Jeg har endnu kun tilbage at bemærke, at der har været overleveret Udvalget tvende Andragender, der ere indkomne til Thinget. Det ene, fra Communalbestyrelserne i Helsingør, gaaer ud paa, dels at Indqvarteringsbyrden maatte overtages af Statskassen, dels at forskellige i Andragendet nævnte Afgifter maatte, ligesom de øvrige i Lovforslaget nævnte, overtages af Statskassen. Til dette Andragende have vi ved at behandle Sagen i Udvalget, taget saameget Hensyn som Omstændighederne tillode. Det andet Andragende er fra Lygum Sogn i Ringkjøbing Amt og gaae ud paa, at det gamle Hartkorn maatte bortfalde, som Beskatningsgjenstand, og samtlige Skatter, baade Gammelskatten og Nysskatten, udredes efter det nye Hartkorn. Denne Sag have vi ikke troet stod i nogen umiddelbar Berøring med den Sag vi behandle, og derfor ikke troet at kunne tage videre Hensyn til dette Andragende.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til de 3 specielle Puncter, hvormed den arede Ordfører har rettet Spørgsmaal til mig, skal jeg tillade mig at svare, at jeg med ham maa være ganske enig i Nødvendigheden af, at der forelægges en Lov allerede paa næste Rigsdag, som træffer ialfald midlertidige Bestemmelser om en ny Ordning af Indqvarteringen og